

Předběžné otázky

- 1) Je povinnost žalované udělit žalobci prostřednictvím soudu schengenské vízum podmíněna tím, aby soud ke svému přesvědčení podle čl. 21 odst. 1 vízového kodexu ⁽¹⁾ konstatoval, že žalobce zamýšlí opustit území členských států před uplynutím platnosti víza, o které žádá, nebo postačuje, aby soud neměl po přezkumu čl. 32 odst. 1 písm. b) vízového kodexu žádné důvodné pochybnosti vyplývající ze zvláštních okolností o uvedeném úmyslu žalobce opustit území členských států před uplynutím platnosti víza, o které žádá?
- 2) Zakládá vízový kodex vázaný nárok na udělení schengenského víza, pokud jsou splněny podmínky pro vstup, zejména podmínky čl. 21 odst. 1 vízového kodexu, a neexistuje žádný důvod pro zamítnutí žádosti o udělení víza podle čl. 32 odst. 1 vízového kodexu?
- 3) Brání vízový kodex vnitrostátní právní úpravě, podle níž může být cizinci uděleno v souladu s nařízením (ES) č. 810/2009 vízum (schengenské vízum) pro průjezd přes území schengenských států nebo pro plánované pobyty na tomto území, které nepřesáhnou tři měsíce během jakéhokoli šestiměsíčního období ode dne prvního vstupu?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex), (Úř. věst. 2009, L 243, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van Cassatie van België (Belgie) dne 17. února 2012 — Rose Marie Bark v. Galileo Joint Undertaking, v likvidaci

(Věc C-89/12)

(2012/C 133/32)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van Cassatie van België

Účastnice původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rose Marie Bark

Odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku: Galileo Joint Undertaking, v likvidaci

Předběžná otázka

Musí být čl. 11 odst. 2 stanov společného podniku Galileo v příloze nařízení Rady (ES) č. 876/2002 ⁽¹⁾ ze dne 21. května 2002 o zřízení společného podniku Galileo ve spojení s článkem 2 tohoto nařízení vykládán v tom smyslu, že podmínky zaměstnávání ostatních zaměstnanců Evropských

společenství, konkrétně platové podmínky stanovené v těchto podmínkách zaměstnávání, se použijí na zaměstnance společného podniku Galileo, kteří obdrželi pracovní smlouvu na dobu určitou?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 138, s. 1; Zvl. vyd. 13/29, s. 477.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Ireland (Irsko) dne 17. února 2012 — Health Service Executive v. SC, AC

(Věc C-92/12)

(2012/C 133/33)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Ireland

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Health Service Executive

Odpůrkyně: SC, AC

Předběžné otázky

- 1) Spadá rozhodnutí, na jehož základě je dítě po určitou dobu zadrženo v zařízení poskytujícím léčebnou a výchovnou péči v jiném členském státě, do věcné působnosti nařízení Rady č. 2201/2003 ⁽¹⁾?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, jaké povinnosti případně vyplývají z článku 56 nařízení Rady č. 2201/2003, pokud jde o povahu konzultací a schvalovací mechanismus k zajištění účinné ochrany dítěte, které má být za těchto podmínek zadrženo?
- 3) Pokud soud členského státu zvažoval umístění dítěte po určitou dobu do zařízení v jiném členském státě a obdržel souhlas tohoto státu podle článku 56 nařízení Rady č. 2201/2003, musí být rozhodnutí soudu, kterým je nařízeno umístění dítěte po určitou dobu do zařízení nacházejícího se v jiném členském státě, uznáno anebo prohlášeno za vykonatelné v tomto jiném členském státě k tomu, aby mohlo být toto umístění uskutečněno?
- 4) Má rozhodnutí soudu, kterým je nařízeno umístění dítěte po určitou dobu do zařízení nacházejícího se v jiném členském státě, se kterým tento členský stát podle článku 56 nařízení Rady 2201/2003 souhlasil, nějaký právní účinek v tomto jiném členském státě dříve, než bude v řízení zahájeném za účelem vydání prohlášení o uznání anebo vykonatelnosti takové prohlášení vydáno?

- 5) Pokud je platnost rozhodnutí soudu, kterým je nařízeno umístění dítěte po určitou dobu do zařízení nacházejícího se v jiném členském státě podle článku 56 nařízení Rady 2201/2003, prodloužena na další určité období, musí být souhlas jiného členského státu podle článku 56 získán při každém prodloužení?
- 6) Pokud je platnost rozhodnutí soudu, kterým je nařízeno umístění dítěte po určitou dobu do zařízení nacházejícího se v jiném členském státě podle článku 56 nařízení Rady č. 2201/2003, prodloužena na další určité období, musí být rozhodnutí uznáno anebo prohlášeno za vykonatelné v tomto jiném členském státě při každém prodloužení?

(¹) Úř. věst. C 338, s.1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Sofia-grad (Bulharsko) dne 21. února 2012 — ET Agroconsulting 04 Velko Stoyanov v. Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie“ — Razplashtatelna agentsia

(Věc C-93/12)

(2012/C 133/34)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia-grad

Účastníci původního řízení

Žalobce: ET Agroconsulting 04 Velko Stoyanov

Žalovaný: Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie“ — Razplashtatelna agentsia

Předběžné otázky

- 1) Musí být zásada efektivit stanovená v judikatuře [Soudního dvora] Evropské unie a zásada účinné právní ochrany zakotvená v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládány tak, že nepřipouští takové vnitrostátní procesní ustanovení, jako je čl. 133 odst. 1 správního řádu, které činí soudní příslušnost pro správní spory v oblasti provádění společné zemědělské politiky Evropské unie závislou pouze na sídle správního úřadu, který napadený správní akt vydal, se zřetelem ke skutečnosti, že toto ustanovení nezohledňuje místo, kde se nacházejí pozemky a bydliště osob, které se právní ochrany domáhají?

- 2) Musí být zásada rovnocennosti stanovená v judikatuře Soudního dvora Evropské unie vykládána tak, že nepřipouští takové vnitrostátní procesní ustanovení, jako je čl. 133 odst. 1 správního řádu, které činí soudní příslušnost pro správní spory v oblasti provádění společné zemědělské politiky Evropské unie závislou pouze na sídle správního úřadu, který napadený správní akt vydal, přihlédneme-li k § 19 přechodných a závěrečných ustanovení zákona o změně a doplnění správního řádu, který se týká příslušnosti pro vnitrostátní správní spory o zemědělských pozemcích?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Stuttgart (Německo) dne 27. února 2012 — Herbert Schaible v. Land Baden-Württemberg

(Věc C-101/12)

(2012/C 133/35)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Stuttgart

Účastníci původního řízení

Žalobce: Herbert Schaible

Žalovaná: Land Baden-Württemberg

Předběžné otázky

Soudnímu dvoru Evropské unie jsou kladeny otázky, zda jsou povinnosti žalobce spočívající

- a) v identifikaci jednotlivých kusů zvířat podle čl. 3 odst. 1 a čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 21/2004 (¹),
- b) v provádění elektronické identifikace jednotlivých kusů zvířat podle čl. 9 odst. 3 prvního pododstavce nařízení (ES) č. 21/2004, ve znění nařízení (ES) č. 1560/2007 (²), a ve
- c) ve vedení evidence C podle čl. 5 odst. 1 ve spojení s oddílem B bodem 2 přílohy k nařízení (ES) č. 21/2004

slučitelné s nadřazenými normami unijního práva, a tedy platné.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 21/2004 ze dne 17. prosince 2003 o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz a o změně nařízení (ES) č. 1782/2003 a směrnice 92/102/EHS a 64/432/EHS (Úř. věst. L 5, s. 8; Zvl. vyd. 03/42, s. 56).

(²) Nařízení Rady (ES) č. 1560/2007 ze dne 17. prosince 2007, kterým se mění nařízení (ES) č. 21/2004, pokud jde o datum zavedení elektronické identifikace ovcí a koz (Úř. věst. L 340, s. 25).